

da Kronen ikke har Ret til at stemme med i Thinget — Kronen har vel en Stemme ved Lovgivningsarbejdet, men den kommer til sidst, — saa svarer jeg dertil, at naar en Minister er Medlem af Thinget, stemmer han frit, netop fordi det er hans egen og ikke Kronens Ret, han udøver ved at stemme. Naar Udvalget har lagt Bægt paa dette Forslag, er det ingenlunde, fordi det troer, at man heri Thinget skulde falde paa at benytte den af os bestridte Ret; tværtimod, som allerede flere have sagt, vil vistnok en rigtig Taet forhindre Landstinget i at vælge Ministere til Udvalg. Resultatet vilde saaledes, hvis man ikke antog vort Forslag, blive, at man kun vilde benytte Friheden til at stemme paa Ministere til Udvalg, for at omgaae Bestemmelsen i § 37. Hvis imidlertid Thinget ikke skulde gaae ind paa Udvalgets Forslag, maa Udvalget meget varint anbefale Vedtagelsen af det af den ærede 1ste Landstingsmand af 9de Kreds (P. D. Bruun) stillede Forslag. Med Hensyn til det Endbringsforslag, som Udvalget har stillet til § 8 om, at Tallet af Udvalgets Medlemmer altid skal være ulige, da har jeg hidtil ikke hørt nogen Indvending derimod, og jeg troer heller ikke, at der vil kunne erindres Noget imod det. Til § 37 er der fremkommet endeel forskjellige Forslag. Den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (Christensen) har foreslaaet, at Bestemmelsen, at Formanden ikke maatte deeltage i Afstemningen, skulde udgaae. Dette Forslag, hvis Betydning jeg ikke ret fatter, da jeg ikke seer, hvad den ærede Landstingsmand sigter til dermed, kan Udvalget naturligviis ikke understøtte, eftersom det ikke er mange Aar siden, at vi have foreslaaet og Thinget har vedtaget, at Formanden ikke skulde deeltage i Afstemningerne. Derimod har Udvalget foreslaaet, at man i Slutningen af Paragraphen skulde tilføie en Bestemmelse om, at de Stemmesedler, der paa Grund af utilstrækkelig Betegnelse ere ugyldige, dog skulde tælles med med Hensyn til Bestemmelsen af det Stemmetal, hvoraf en vis Deel er nødvendig, for at et Valg kan være gyldigt. Jeg troer, at Udvalgets Betænkning tilstrækkeligt oplyser Grunden til og Betydningen af dette Forslag, saa at jeg ikke skal opholde mig der ved. Det har naturligviis meget forundret

mig at see, at den ærede 8de Landstingsmand for 2den Kreds (Frølund) har foreslaaet netop det Modsatte, hvad der med andre Ord vil sige, at hvis der er 14, der ere saa godt forberedte, at de tilstrækkeligt kunne betegne dem, der skulde vælges, da kunne disse 14 sætte deres Candidater igjennem imod de øvrige 37, hvis disse ikke ere ligesaa godt forberedte. Med Hensyn til det Forslag, der er gjort til Paragraphen af den første Landstingsmand for 9de Kreds (P. D. Bruun), da har jeg allerede udtalt mig derom. Til § 39 har den ærede 8de Landstingsmand for 2den Kreds (Frølund) foreslaaet, at der istedetfor „et tilstrækkeligt Stemmetal“ skal sættes: „et større Stemmetal end 27.“ Den ærede Landstingsmand har ikke motiveret Forslaget, og jeg veed altsaa ikke, hvorfor han vil have, at der skal være et større Stemmetal end 27, medens Grundloven kun forlanger 27 Stemmer, for at en gyldig Beslutning skal kunne tages. Den ærede Landstingsmand vil rimeligviis nærmere motivere sit Forslag.

Udvalget: Det forekommer mig, at den ærede Ordførers Kritik af det foreliggende Forslag i vel høi Grad savnede den Klarhed, der ellers pleier at udmærke hans Foredrag. Hvad hans Indledning angaaer, da skal jeg bemærke, at jeg ikke har kastet Udvalgets Forslag fransktidss, men derimod det constitutionelle System, som den ærede Ordfører foresøgte og hvorpaa Forslaget rigtignok er bygget. Naar den ærede Ordfører før udtalte, at dette System, i Modsetning til det engelske, er demokratisk og det andet aristokratisk, kan jeg ikke see, hvad disse Begreber komme det foreliggende Forslag ved. Men vil man anvende dem paa denne Sag, da er Udvalgets Forslag dog mere aristokratisk end mit, thi det vil stille Ministrene hen som et Slags Aristokrati, der er fritaget for den Forpligtelse at modtage Valg til Udvalg. Naar den ærede Ordfører sagde, at jeg roste mig af mit nye Kjendskab til de engelske Former, da forekommer det mig ikke, at han deraf, at jeg har anerkjendt hans nye Kjendskab til de franske Former, kan slutte, at jeg har nye Kjendskab til de engelske, thi paa anden Maade har jeg ingeninde givet mig ud for at have den. Jeg troer dog at kjende disse saameget,